

Geachte Kamerleden,

Op donderdag 29 juni aanstaande debatteert u over de uitvoering sociale zekerheid. In dit licht vragen wij uw aandacht voor twee punten:

1. Mensen met een medische urenbeperking kunnen zich vaak niet uit de uitkering werken.
2. Mensen met een ondersteuningsbehoefte zijn afhankelijk van hun gemeente, maar het ondersteuningsaanbod verschilt sterk per gemeente.

Rechtspositie en bestaanszekerheid mensen met beperking onder druk

De Werkcoalitie heeft verschillende gesprekken gevoerd met minister Schouten en met de vaste Kamercommissie van SZW. Hierin vroegen wij aandacht voor de rechtspositie en bestaanszekerheid van mensen met een beperking. Voor mensen met een ondersteuningsvraag en/of medische urenbeperking ziet de Werkcoalitie onvoldoende fundamentele verbeteringen van het sociale zekerheidsstelsel. Terwijl zij recht hebben op een toekomstperspectief met werk dat loont. Oplossingen zijn nú nodig. Wachten op de Onafhankelijke Commissie Toekomst Arbeidsongeschiktheidsstelsel (OCTAS) en de Commissie Sociaal Minimum is wat ons betreft geen optie. Rapporten van de Nationale Ombudsman onderschrijven dit.

Mensen met medische urenbeperking gevangen in de bijstand

Mensen die vanwege hun beperking niet een volledige werkweek kunnen werken, kunnen zich vaak niet volledig uit de uitkering werken. Mensen die slechts enkele uren kunnen werken, komen al niet meer in de Wajong en mogen ook niet sparen. Met de huidige vrijlating mogen mensen nu van elke euro die zij bijverdienen 15 cent houden. Dit is bitter weinig. Stel, je werkt wekelijks 12 uur (voor jou een voltijdse werkweek!) tegen het wettelijk minimumloon. Dan komt dit neer op maandelijks 80 euro bovenop je bijstandsuitkering. Eerder sprak u al met Esmée over dit onrecht. [Haar verhaal](#) en [dat van vele anderen](#) laten zien wat deze problematiek betekent in het dagelijks leven van mensen.

Wilt u de minister vragen:

- **Of zij dit een eerlijke situatie vindt?**
- **Wat zij kan doen om ervoor te zorgen dat mensen met een medische urenbeperking maandelijks op zijn minst het wettelijk minimumloon kunnen verdienen, wanneer zij werken naar vermogen?**
- **Wat zij tot die tijd kan doen om het perspectief van deze mensen te verbeteren?**

Waar je woont, bepaalt in welke mate je ondersteund wordt

Wanneer je een ondersteuningsvraag hebt bij het vinden van werk of voor het maandelijks rondkomen, ben je aangewezen op je gemeente. Veel gemeenten geven het signaal af dat budgetten ontoereikend zijn. Hierdoor zijn gemeenten genoodzaakt om te sturen op kosten in hun beleid dat bedoeld is om burgers te ondersteunen. In de ene gemeente worden mensen tot een inkomen van 130% sociaal minimum geholpen, in de andere slechts tot 110%. Dit probleem wordt duidelijk uiteen gezet in [het signaal, de whitepaper en uitzending 'Bijzondere bijstand \(on\)mogelijk?' van de Landelijke Cliëntenraad](#). Deze problemen doen zich ook voor op het gebied van ondersteuning naar werk. Waar de ene gemeente een jobcoach bijna altijd meteen inzet, doet de andere gemeente dit veel minder.

Wilt u de minister vragen:

- **Of zij de grote verschillen tussen gemeenten wenselijk vindt?**
- **Wat zij doet om het recht op ondersteuning van mensen met een beperking te bevorderen, ongeacht in welke gemeente zij wonen?**

Met vriendelijke groet,
De Werkcoalitie

**STUDEREN
& WERKEN
OP MAAT**

JONGPIT
vcp
vakcentrale voor
professionals

ieder(in)

